

sat, stige pr. Td. Hartkorn til 18 Kr. Der er her i Landet 382,000 Tdr. Hartkorn, og naar man fordeler de 7 Mill., her er Tale om, mellem dem, faar man en Sum af godt og vel 18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Man vil derefter se, at en Gaardmand med f. Eks. 3 Tdr. Hartkorn, en jævn eller mindre Gaardmand, vil faa en Skattelettelse af 54 Kr., en Proprietær med 20 Tdr. Hartkorn vil faa en Skattelettelse af 360 Kr., en mindre Godsejer med 100 Tdr. Hartkorn faar en Skattelettelse af 1,800 Kr., en større Godsejer, som ejer 1,000 Tdr. Hartkorn — der er jo mange af vore Lensbesiddere, som eje 2,000 Tdr. Hartkorn eller mere, jeg har her holdt mig til en middelstor Godsejer paa 1,000 Tdr. Hartkorn — vil faa en Skattelettelse af 18,000 Kr. om Aaret. Nu vil det ærede Medlem for Køge (Alberti) sige: Ja, men disse Folk faa til Gengæld en Formue- og Indkomstskat. Det er meget rigtigt, men der er det at mærke, at Hartkornets Lettelse foregaar efter den besynderlige stigende Skala opefter saaledes, at det største Hartkorn faar de største Lettelser, medens Formue- og Lejlighedsskatten ikke har nogen stigende Skala, i alt Fald ikke i nogen væsentlig Grad, saa at den rammer Gaardmanden forholdsvis tungere end Proprietæren og Proprietæren forholdsvis tungere end Godsejeren. Derved forrykkes Forholdet i væsentlig Grad til Ugunst for Gaardmandsstanden, saa at denne Reform væsentligst vil komme Godsejerstanden til gode. En Gaardmand, som ejer 25,000 Kr. i sin Gaard, og har en Aarsindtægt af 2,000 Kr. — man vil sikkert finde en Del Gaardmænd, som kunne anslaaes til at eje 25,000 Kr., og som have en Aarsindtægt af 2,000 Kr. — vil komme til at svare i Formue- og Lejlighedsskat 23 Kr. 75 Øre efter Forslaget, som det nu er affattet, hans hele Skattelettelse bliver altsaa ca. 30 Kr., en Godsejer, som ejer en saa betydelig Kapital som 7½ Mill. Kr. og har en saa overordentlig stor Aarsindtægt som 300,000 Kr., vil faa at betale en samlet Formue- og Indkomstskat paa 6,000 Kr. til Staten. Hans Hartkornslettelse var 18,000 Kr., hans ny Formue- og Indkomstskat til Staten bliver 6,000 Kr., hans Nettogevinst bliver altsaa 12,000 Kr. Virkningen af den Skattelettelse, som det højtærede Flertal foreslaar. — jeg taler her ikke om, at Byerne forurettes til Fordel for Landet, jeg taler om Forholdene paa Landet — vil altsaa blive, at Landarbejderens Lettelse bliver lig Nul, Gaardmandens lig 30 Kr.,

Herremandens lig 12,000 Kr. Det er en besynderlig Form for en stigende Skala, den er ikke demokratisk. Den Dag, en saadan Skattereform gaar igennem, vil en Godsejer, som ejer 1,000 Tønder Hartkorn, en Formue af 7½ Mill. Kr. og en Aarsindtægt paa 300,000 Kr., blive saa meget rigere, som denne Skattelettelses Beløb udgør kapitaliseret. Den aarlige Skattelettelse er 12,000 Kr., kapitaliseret bliver det 300,000 Kr. Den Dag, denne Skattereform, som nu er foreslaaet af det højtærede demokratiske Flertal i denne Sal, gaar igennem, bliver en Godsejer, som har denne Formue, jeg har nævnt, 300,000 Kr. rigere. Det er en pæn lille Foræring. Hvis han Dagen efter sælger sit Gods, er det blevet fritaget for saa meget Skat lige over for Samfundet, at han vil kunne faa 300,000 Kr. mere for det, ja, han vil kunne faa endnu mere for det, han vil kunne faa selve Skattelettelsen, de 18,000 Kr., kapitaliseret, altsaa omtrent ½ Million. Hvis han beholder sit Gods, forøges hans Rigdom med 300,000 Kr. Sælger han det, vil han kunne faa ca. ½ Million mere derfor, end han vilde kunne faa, hvis denne Skattereform ikke gik igennem.

I Virkeligheden vil der nu slet ikke komme en varig Lettelse for Landbruget ved denne Skattereform, thi sæt, at selve de Hartkornsbesiddere, som faa denne Lettelse, i et givet Øjeblik sælge og faa saa meget mere for deres Ejendom, saa ville de ny Ejere ikke sidde synderlig bedre i det, de ville komme til at svare de samme Afgifter, men medens det tidligere var Skatter til Samfundet, bliver nu en Del Renter til Privatkapitalister. Altsaa nogen varig Lindring for Landbruget vil ikke følge af denne Skattereform, men den vil blive en Lettelse for de øjeblikkelige Besiddere og en Lettelse, som de ikke behøve at godtgøre derved, at de drive deres Landbrug bedre eller lønne deres Arbejdere bedre, men som de kunne omsætte derved, at de sælge deres Ejendom og faa saa og saa meget mere for den, end de kunde have faaet, hvis Skattereformen ikke var gaaet igennem. Samtidig med, at man ved denne direkte Skattereform altsaa forærer en hel Række af vore Godsejere flere Hundrede Tusind Kroner i rede Penge, lader man alle vore Husmænd og Landarbejdere sidde med den samme Byrde som hidtil. De indirekte Skatter stige fremdeles, de hvile lige saa tungt, som de altid have gjort, og de hvile Aar for Aar tungere paa den arbejdende Befolkning. Landarbejderen bliver siddende